

man får Taleban styrket, og at nogle af dem, der er imod, at de styrker er der, bliver fremmet. Jeg synes, der er så meget dokumentation for, at det er den vej, det her går. Man kan sige, vi har ikke inkasseret fiaskoen, men vi står med en betydelig risiko for en fiasko.

Og så kan man selvfølgelig sige, som hr. Tom Behnke sagde for lidt siden, at så klarer vi det med at sende flere tropper, og det er jo så det, man forsøger og vil gøre til efteråret, og andre NATO-lande også vil forsøge. Jeg synes ikke, at det her er let, men især den her slags sager skal man vel heller ikke gøre lettere, når de nu er svære.

Jeg er selv nået til, at jeg ikke tror på det, og det betyder, at strategien har nogle grundlæggende fejl. Den har den fejl, at man ikke har vundet de her hjerter i de områder, og det er, når man går i gang med opiumudryddelsen, og det er sådan set også, fordi krigen foregår på den måde, som den foregår på, nemlig at man faktisk ikke ved, om det er en talebansoldat, man har skudt, fordi han er ikke klædt i en talebanuniform, han har bare skudt, og så tæller han med som en talebansoldat.

Det betyder, når man færdes i et område som f.eks. Helmandprovinsen, hvor vi lægger vægt på, at vi ikke ret gerne vil have, at de danske soldater, og for den sags skyld også andre soldater, men da specielt de soldater, som vi sender ud, bliver skudt – og det er jeg enig i – men det betyder altså rent faktisk, at vores effektivitet som militær om ikke er lig nul, så måske er på 10 pct. af ydeevnen. Det kan jo ikke gå i længden, det må alle i realiteten kunne indse.

Så kan man selvfølgelig sige, at det får en ende, og vi kommer i en anden situation. Jeg tror ikke, der er anden vej end at sige, at det er politiske løsninger, der skal til, også i Afghanistan. Det betyder, at man må i gang med at finde ud af, hvem i Taleban man kan snakke med, for det er jo trods alt Al-Qaeda, der er hovedfjenden. Talebanstyret har givet dem husly, det ved vi, det var derfor, at FN tog sin beslutning om, at det var lovligt at starte krigen, og det stemte SF også for på det tidspunkt. Men vi vil ikke stemme for yderligere soldater til Afghanistan. Vi vil lægge vægt på en politisk proces, hvor svær den end måtte være, og vi vil lægge vægt på, at man øger den civile opbygning. Det hele burde have vendt omvendt, det er jeg ikke i tvivl om i dag, nemlig at man burde have satset på det civile, men man kunne jo ikke undgå, da man startede,

også at have det militære med. Ellers kunne man jo heller ikke have lavet angrebene på Al-Qaeda.

Kl. 16.30

Men for at komplicere det yderligere – og det skal så være det, jeg runder af med – vil jeg sige, at Al-Qaedas hovedcenter kan være i Afghanistan, men i den her forsamling må vi vel godt være ærlige og sige, at det nok er endnu mere sandsynligt, at det er i Pakistan. Og da det er det, der er terrorcentrene, er det jo også et tegn på, at det her ikke løses bare ved at sende nogle flere tropper til Afghanistan; det løses i en grundlæggende politisk proces. Og vi står – Danmark, men for den sags skyld hele Vesten – i en meget vanskelig situation, og vi har brug for totalt at nytænke, hvordan vi går ind i failed states, og om vi overhovedet har valgt den rigtige strategi i de år, vi har været der.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til hr. Steen Gade. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Enhedslisten var jo det eneste parti, som i sin tid ikke stemte for at sende danske tropper til Afghanistan, og det er vi i dag meget glade for. Det viste sig, at vi havde ret, det viste sig, at det, at man sendte styrkerne af sted til Afghanistan, endte lige præcis i den fejlslagne strategi, som vi står med her i dag.

Vi har i stadig højere grad en situation i Afghanistan, som minder om den i Irak. Og i Irak, hvor krigen jo havde 4-års-fødselsdag her den 20. marts, kan man tydeligt se, hvordan det går: Vi har et land, som er i total opløsning, som er i kaos, som er i borgerkrig. 650.000 mennesker er døde på grund af Irakkrigen. Det er en katastrofe. Jeg er da også glad for, at den danske regering nu hårdt presset af fredsbevægelsen, hårdt presset af meningsmålinger, hårdt presset af de danske vælgere har besluttet sig for at trække den danske bataljon på 450 soldater hjem fra Irak. Det var på tide.

Nu er det bare meget, meget ærgerligt, at der tilsyneladende er lagt op til, at man vil gå fra én katastrofe til en anden katastrofe, nemlig ved at sende de samme styrker eller i hvert fald nogle af dem til Afghanistan, for Afghanistan minder utrolig meget om Irak på den måde, at den militære strategi – og i det hele taget hele strategien – er slået totalt fejl.

Jeg er ikke i tvivl om, at der ikke vil gå særlig lang tid, før vi i det her Folketing også vil se So-